

Řečické zájímavosti

Číslo 2

Ročník: XXXVIII Datum: 24. 06. 2013 Cena výtisku: 10,- Kč vč. DPH

Kardašova Řečice - náměstí J.Hrubého

Pout'ové pódium

YOYO BAND

Program:

14.00 - RYBNÍKÁŘI - pohádka
15.30 - RETRO-BAND
16.45 - AEROBIC - K.Řečice
17.00 - ŘEČICKÁ KAPELA
19.00 - ŽALMAN A SPOL.
21.00 - YOYO BAND
23.00 - BARET

Žalman a Spol.

Začátek ve 14.hodin

vstup zdarma U Kulturního domu Pout'ové atrakce

SOBOTA

29.6.

VÝSTAVA SOUTĚŽNÍCH NÁVRHŮ RADNICE A KNIHOVNY KARDAŠOVA ŘEČICE

Jak bude vypadat nová radnice a knihovna v Kardašově Řečici? Občané budou moci posoudit práci a nezaujatost poroty při výběru nejvhodnějšího řešení rekonstrukce radnice i případné dostavby.

V pátek 28. 6. 2013 v 17. 00 bude v Kulturním domě v Kardašově Řečici otevřena výstava všech 29 soutěžních návrhů na rekonstrukci stávající radnice. Zahájení výstavy bude spojeno se slavnostním vyhlášením nejlepších návrhů. Následovat bude veřejná diskuse se zástupci města, odborné komise a autory oceněných návrhů. I vaše názory mohou ovlivnit konečnou volbu. Přijďte se seznámit s možnou budoucí podobou vaší radnice i s prací poroty. Přijďte diskutovat o zvoleném řešení s odborníky.

Kardašova Řečice si vybírá podobu radnice z 29 návrhů

Město Kardašova Řečice vyhlásilo dvoukolovou veřejnou architektonickou soutěž o návrh radnice a knihovny letos v březnu. Soutěž je v obou kolech anonymní – jinými slovy porota po celou dobu hodnocení nezná jména autorů soutěžních návrhů. Soutěžní návrhy odevzdalo 29 uchazečů. Porota složená ze zástupců města a odborníků z nich v 1. kole vybrala 7 nejlepších a jejich autory /prostřednictvím pověřené důvěryhodné osoby/ vyzvala k dopracování konstrukčního řešení. První kolo soutěže zatím potvrdilo odhad investičních nákladů cca 30 mil. Kč včetně DPH.

Druhé kolo posuzování se uskuteční 21. 6. 2013. Porotci zde vyberou 2 až 4 práce, které budou nejvhodnější k realizaci. Pak se otevřou obálky se jmény autorů a tito autoři pak budou v souladu se zákonem o veřejných zakázkách vyzváni k účasti na jednacím řízení. Hodnotícím kritériem zde již nebude jen kvalita architektonického řešení, ale i ekonomická kritéria a smluvní podmínky. Který z oceněných návrhů se nakonec bude realizovat, by mělo být známo na počátku července. Pokud nenastanou komplikace, mohla by být zakázka na zpracování projektové dokumentace zadána do konce léta. Se samotnou revitalizací radnice a knihovny by se mělo začít co nejdříve, ideálně již na jaře 2014.

Transparentní postup se městu vyplatí

„Architektonická soutěž o návrh je sice komplikovaný způsob výběrového řízení, ale rekonstruovat jednu z hlavních dominant našeho města je také složitý úkol. Už teď si jsem jistý, že se nám soutěž vyplatí a splní naše očekávání. Umím si představit, že by se mohl realizovat každý ze 7 postupujících návrhů a bylo by to kvalitní řešení. Vybírat ve 2. kole ty nejlepší bude asi velmi těžké. Chtěl bych velmi poděkovat všem 29 soutěžícím, kteří projevili o naše město zájem a chtěli nám pomoci řešit náš letitý problém s radnicí a knihovnou. Vážíme si každé práce, kterou jsme mohli posuzovat,“ uvedl Petr Nekuť, starosta Kardašovy Řečice po ukončení prvního kola soutěže.

Jihočeská Kardašova Řečice je jedním z mála českých měst, které se rozhodlo zadat veřejnou zakázku na projekt formou soutěže o návrh. Soutěž o návrh by se měla konat u všech veřejných zakázek, kde předpokládaná stavební investice překročí 10 mil. Kč a projekt tedy bude stát více než 1 mil. Kč.

„Architektonická soutěž o návrh je nejtransparentnější a nejefektivnější způsob, jak zadat tento typ veřejné zakázky. Je to jediný způsob, jak si může město vybrat projekt pro veřejnou zakázku podle kvality řešení a celkových investičních nákladů,“ potvrzuje architekt Michal Fišer, člen odborné nezávislé hodnotící komise.

Stávající objekt klasicistní radnice z roku 1822 není nijak památkově chráněný, ale tvoří přirozenou dominantu náměstí J. Hrubého. Radnice a knihovna vypadá zvenku relativně

zachovale, nicméně veškeré vnitřní vybavení je již dávno za hranicí své životnosti. Pracovníci knihovny, návštěvníci i knihy samotné zde trpí vysokou vnitřní vlhkostí a nezdravým prostředím. V minulosti se uvažovalo i o úplné demolici stavby a na jeho místě měla vyrůst nová moderní architektura. Tento záměr však nenašel dostatečně kladnou odezvu mezi místními občany, kteří se v anketě vyjádřili spíše pro revitalizaci starého objektu. Město Kardašova Řečice je menší středisková obec s 2 300 obyvateli, které v běžném roce hospodaří s 50 mil. Kč ročně. Počet návštěvníků místní knihovny stoupl za poslední 2 roky o 25 %. Vloni do knihovny zavítalo 8000 obyvatel.

Ing. Markéta Kohoutová, organizátorka architektonické soutěže
o návrh s následným jednacím řízením bez uveřejnění
Kontakt: info@soutez-o-navrh.cz +420 603 541 033
www.soutez-o-navrh.cz

Zprávy a informace z městského úřadu.....

Škola základ života

Takový byl název představení Divadelní společnosti Jablonský z Jindřichova Hradce, s kterým vystoupil v sobotu 23. března v našem kulturním domě. Již při příchodu do KD dávalo zaplněné parkoviště tušit, že se představení setká s velkým zájmem místních diváků a skutečnost to jenom potvrdila.

Zaplňný sál s napětím očekával hru, kterou většina zná z filmového zpracování s nezapomenutelnými hereckými výkony L. Peška, J. Marvana či Theodora Pištěka. Jindřichohradecká inscenace byla navíc obohacena o celou řadu písniček doprovázených živou hudbou a videoprojekcí. Osvědčený herecký základ souboru byl doplněn řadou mladých herců a výsledkem byla velmi kvalitní inscenace, která potěšila místní publikum. Mnohé myšlenky z této hry jsou plně aktuální i dnes a v různých obměnách se s nimi setkáváme i v dnešních školách. O přestávce se mohli diváci občerstvit a mnozí z nich ocenili i další proměnu našeho KD k lepšímu.

Společnosti Jablonský patří naše poděkování a věříme, že se nevidíme naposledy, ale přivítáme její herce s novou inscenací. Podobně bychom chtěli pokračovat i nadále tak, aby v našem KD byla vždy minimálně jedna kulturní akce každý měsíc.

Řečický kostel se dočkal nového schodiště

Naplno se rozběhla oprava přístupového schodiště a dláždění u hlavního vchodu do místního kostela sv. Jana Křtitele. Stará dlažba byla na mnoha místech propadlá a poškozená, kameny byly různě vypadlé či v určitých místech chyběly úplně. V mnoha místech byl spád dlažby příliš prudký a zejména v zimním období až nebezpečný pro starší spoluobčany, kteří tvoří významnou část návštěvníků kostela.

Po odstranění staré dlažby a po jejím vytrídění byla tato původní dlažba vrácena zpátky na své místo před kostelem, kam historicky patří. Přidáním dvou nových schůdků jsme se snažili zmírnit sklon dlažby oproti původnímu stavu na polovinu, aby byla pohodlnější a bezpečnější.

Dláždění bylo dokončeno do konce měsíce dubna a tím byly ukončeny úpravy okolí školy, která se může v klidu připravit na oslavy 150 let svého trvání, jejichž vyvrcholení bude 21. září letošního roku a kam jsou všichni občané a absolventi srdečně zváni.

V městských lesích započala výsadba stromků

Okamžitě po skončení zimy a zmizení sněhu započala v našich lesích výsadba stromků na vytěžených plochách. V letošním roce máme zalesňovat více než 1,5 ha a na tyto práce využíváme zejména pracovníky veřejně prospěšných prací, kterých je v současné době zaměstnáno sedm.

Zalesňování se snažíme urychlit tak, abychom využili zimní vláhu ze sněhu a ztráty stromků uschnutím byly co nejmenší, což se nám v minulých letech vždy dařilo. Zalesňování není zdaleka jediná práce při obnově lesa, neboť následuje oplocování, postřiky proti klikorohu, mazání proti letnímu i zimnímu okusu, prořezávky a probírky, naorávání a čištění pasek a celá řada dalších aktivit.

Naše lesy jsou ve velmi dobrém stavu, jak ostatně konstatovala i kontrola v loňském roce, a věřím, že tomu bude i nadále. Z naší strany pro to uděláme maximum.

Řidiči pozor! V Řečici se měří rychlost!

Od 17. dubna bylo i v našem městě instalováno zařízení na měření rychlosti na průtahu Řečicí. Jak v ulici Hradecké, tak i v ulici Míru, vás toto zařízení změří a spolu s kamerou zaznamená vaši rychlost. Doporučuji proto jezdit opatrně a dodržovat v našem městě předpisy. Měření by mělo zklidnit dopravu při průjezdu městem a přispět tak k větší bezpečnosti našich občanů.

Pohádka přilákala malé i velké

Bohatá kulturní sezóna v našem městě má za sebou premiéru divadelní hry „Jak čert vyletěl z kůže“ od Jaroslava Koloděje. Zcela zaplněný sál kulturního domu přivítal v pátek a v sobotu natěšené publikum, které s napětím očekávalo, s čím tentokrát potěší místní divadelní soubor J. K. Tyl. A nebylo opět zklamáno, ale naopak. I když hra byla jako pohádka určena především dětem, s chutí se na ni podívali i dospělí diváci.

Po dlouhém zkoušení se hru podařilo vypilovat a patnáctičlenný soubor, doplněný o mladé začínající herce v roli čertíků, nezklamal své příznivce. V roli Kašpárka se našla Petra Janouchová, která dokázala navázat bezprostřední kontakt s publikem a role jí byla jakoby ušitá na míru. Herecký koncert předváděli Tomáš Englický s Karlem Zaviačičem, kterým zdárně sekundovala Eliška Vítová s Vladimírem Kalinou. V pekle vynikl koktavý čert Kakejz Jany Chvojkové, ale i Dagmar Semerádová s Danou Žížkovou v rolích čertic a Jan Kalina v roli čerta Kardaše. Své příznivce opět nezklamal nestárnoucí Stanislav Červenka v roli čerta Štětína. Pořádek v pekle nezajistil Lucifer a někteří čerti si dělali, co chtěli. To se nebude příště opakovat! Začínající Matyáš Englický přesvědčil o svém talentu a spolu s již zkušenou Barborou Volfovou vytvořili ústřední dvojici. Celou hru velmi pozvedla hudba Petra Žížky i scéna Karla Staňka a Miloslavy Pomijové. Rovněž kostýmy a masky, které připravila především Romana Ševčíková z Lišova za spolupráce s Marií Chvojkovou, přispěly k úspěchu představení, které režírovala již zkušená Jaroslava Vlková. Představení si nelze představit bez technického personálu, který zajišťoval bezproblémový chod celé hry.

Všem, kteří se na přípravě hry podíleli, patří naše poděkování a již teď se těšíme na příští představení.

Čarodějnice ovládly Kardašovu Řečici

Jako již tradičně byl 30. duben v našem městě ve znamení čarodějnic. Celý den probíhal v přípravách na toto setkání, které je pro ně nejdůležitější v roce a žádná čarodějnice si ho nechce nechat ujít. Magická filipojakubská noc je láká jako vosy med a účast na tomto summitu je pro ně prestižní záležitost.

Setkání započalo v 19 hodin na místním fotbalovém hřišti soutěží mladých začínajících čarodějnic a bylo se věru na co dívat. Deset účastnic v pečlivě připravených krojích s náležitou výbavou předvedlo své umění a přesvědčilo nás, že o čarodějnický dorost v našem městě se skutečně nemusíme bát. Tradičně kvalitní a vtipné moderování Mgr. Karla Slámy pomohlo mladým adeptkám čarodějnického umění překonat počáteční ostych, a pak se již práce ujala přísná porota, složená ze starších a zkušených čarodějnic. Po zásluze odměnila všechny účastnice summitu hodnotnými cenami, a po té již byl zapálen velký oheň a započal skutečný čarodějnický rej, kterého se zúčastnily staré a zkušené čarodějnice v čele s porotou. Bylo radost sledovat jejich průlety na moderních turbokošťatech, jejich prudké obraty a lopinky, které obdivovalo početné publikum. Snad jediná připomínka k vydařené akci – alkohol nepatří nejenom za volant, ale ani na koště, mohlo by dojít k ošklivým haváriím. Celkově se však setkání vydařilo a místní čarodějnice se předvedly v plné parádě.

Letu zdar a čarodějnicím zvlášť!

První máj v Masarykově háji

Již tradičním se stává prvomájové setkání v Masarykově háji, konané vždy odpoledne prvního května v lese Babky u mohyly našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka. Také letos se sešlo více než devadesát účastníků této akce, aby si připomenuli naši historii. Tentokrát však bylo téma setkání trochu jiné, neboť jsme si připomenuli významné výročí našeho rodáka Boleslava Jablonského.

Po položení květin k mohyle TGM, kterého se zúčastnili baráčníci z Kardašovy Řečice i Soběslavi, jsme vyslechli báseň Boleslava Jablonského v podání Jany Chvojkové, a po té již přišla autorka knihy o Boleslavu Jablonském, paní Zdenka Maršíková, s pojednáním o básnickově poezii a také o jeho současníkovi a protipólu, jakým byl Karel Hynek Mácha se svým Májem. Ukázka z Máchova Máje v podání Barbory Volfové pak tuto část zakončila a připomněla nám, že první květen – máj, je zejména svátkem lásky.

Poté již začala vyhrávat Machova kapela a přispěla k pohodě a dobré náladě tohoto svátečního dne. O dobré občerstvení všech účastníků akce se tentokrát vzorně postarali dobrovolní hasiči z Mnichu, jejichž párky byly velmi chutné a pivo mělo správnou teplotu i říz, navíc za velmi přijatelné ceny. Setkání se protáhlo až přes šestou hodinu a příjemné počasí spolu s velmi přátelskou atmosférou celé akce přispělo k celkovému dobrému vyznění odpoledne, ze kterého se nechtělo domů. Závěrečné podání Masarykových písní - Teče voda, teče, Ach synku, synku – podtrhlo úspěch celé akce a trubky Machovy kapely rozléhající se lesem, vzbudily příjemnou nostalgii.

Chtěl bych poděkovat všem, kteří se o toto příjemné odpoledne zasloužili, a pozvat všechny přátele TGM, máje a lásky na příští setkání zase za rok.

Cesta k Meteli dostala nový povrch

Zcela zásadní úpravou prošla cesta z lesa u Metele ke statku, která byla ve velmi špatném stavu plném výtluků a na mnoha místech se již téměř rozpadala. Tato cesta patří našemu městu, jedná se o katastr Nítovic, a tak jsme se rozhodli ji v letošním roce spravit. Na základě výběrového řízení opravu cesty prováděla firma s nejnižší cenou – Swietelsky z Jindřichova Hradce. Oprava spočívala ve stržení krajnic, vyplnění výtluků, vyrovnaní povrchu a položení nového asfaltového koberce až k řece. Součástí bylo i rozšíření u statku pro parkování vozidel návštěvníků tohoto poměrně frekventovaného a navštěvovaného místa. Cestu jsme se snažili udělat před začátkem letní sezony, aby již tento rok sloužila četným návštěvníkům zejména na kolech.

Ve stopách B. Jablonského

Jednou z mnoha akcí, kterou pořádalo naše město u příležitosti 200. výročí narození Boleslava Jablonského, byla návštěva Prahy a míst spojených s jeho pobytem. Více než čtyřicetice výprava vyrazila v sobotu 25. května ku Praze a cestou jsme přibrali v Soběslavi zástupce zdejších baráčníků, jejichž župa nese jméno B. Jablonského. Naší první zastávkou je Strahovský klášter, kde B. Jablonský studoval a působil. Zde se nám maximálně věnuje zdejší knihovnice Mgr. Kuchařová a provádí nás sály, kam se běžný návštěvník nedostane. Její zasvěcený výklad spolu s nádhernými restaurovanými interiéry na nás dělají velký dojem a přibližují nám dobu i místo, kudy Jablonský chodíval.

Po obědě se přesouváme na Vyšehradský hřbitov a přeje nám i počasí. Přestává pršet a vykukuje sluníčko, takže můžeme rozvinout historické baráčnické prapory a shromáždit se kolem hrobu B. Jablonského. Pietní akt zahájila trubka Karla Macha, položení kytice a po krátkém proslovu připomínajícím život B. Jablonského zazněla jedna z jeho básní v podání J. Chvojkové. Vzpomínku zakončila opět trubka s písní „Čechy krásné, Čechy mé“. Hřbitov je plný turistů, kteří si naši akci fotografují a ptají se, kdo že to byl Boleslav Jablonský. Po krátké prohlídce hřbitova pak vzpomínkový den zakončuje návštěva Divadla na Vinohradech a hra „Jistě, pane ministře“ s Viktorem Preissem a Františkem Němcem v hlavních rolích.

Nyní je před námi hlavní oslava B. Jablonského, která bude v Kardašově Řečici v neděli 11. srpna a na kterou všechny rodáky a příznivce našeho města srdečně zvú.

Rodí se nová tradice

V pátek 17. května byl areál našeho fotbalového stadionu svědkem již druhého ročníku běhu „Okolo Babek“. Převážně místní účastníci, ale i několik běžců odjinud v nejrůznějších věkových kategoriích, si přišlo protáhnout tělo do místního okolí.

Závod zahájily nejmladší děti a bylo velmi zajímavé sledovat snažení těch nejmenších i jejich rodičů, kteří je všemožně podporovali po celé trati. Téměř šedesát dětí se dokázalo odtrhnout od počítačů a televizí a vyzkoušelo si radost z pohybu po vzorně připraveném trávníku fotbalového hřiště.

Hlavní závod pak začal po 18. hodině a více než 100 účastníků, mezi nimiž byli muži, ženy a chodci, se vydalo na trať do Babek. Čekání při malém občerstvení ve sportovní restauraci rychle uběhlo a po necelé půlhodině se začali objevovat první závodníci mohutně povzbuzováni četnými diváky. Soutěž mužů vyhrál Jaromír Habara před Davidem Korandou a Zbyňkem Michálkem, v soutěži žen pak řečická Martina Michálková, rovněž řečická Marie Valdová a Aneta Podlahová. Mezi chodci zvítězila Aneta Chvojková, Barbora Volfová, Tereza Tschauderová a Martin Sláma. Na vítěze čekaly různé ceny od sponzorů závodu, ale nejvíce je hrála radost z pěkného závodu v příjemném prostředí a mezi sportovními nadšenci a kamarády.

Závod se konal za podpory města a obohatil místní kulturní a společenskou sezónu o sportovní akci, která zde doposud chyběla. Poděkování patří nejen organizátorům závodu, Zbyňkovi Michálkovi se ženou Martinou a Mírovi Michalovi, ale i všem ostatním, kteří se na této vydařené akci podíleli. Teď nám zbývá než se těšit na cyklistické setkání, které se snad uskuteční na podzim.

Nové chodníky na hřbitově

Jednou z mnoha akcí města v letošním roce je i výstavba nových chodníků na místním hřbitově. Doposud byl zpevněný pouze hlavní chodník k márnici a ostatní byly pouze travnaté či štěrkové. Nyní chceme vydláždít všechny širší cesty ve spodní i horní části hřbitova a rovněž chceme opravit i hřbitovní zeď.

Na stavbu bylo vypsáno výběrové řízení, které vyhrála s nejnižší cenou firma „Antonín Krňa“ z Kardašovy Řečice a první etapa – spodní část – by měla být hotova do řečické pouti, t. j. do konce června, a po té přijde na řadu i horní část. Stavba je poměrně náročná na ruční práci a ohled se musí brát i na okolní hroby. Dodělat chceme i kousky chodníku v okolí starého hřbitova, aby se dalo chodit i za deštivého počasí po zpevněných plochách.

Povodně zatím Řečice zvládá

Letošní vlna velkých srážek a následných povodní zatím v našem městě nezpůsobila větší škody. Od pondělí 27. května u nás rovněž s různou intenzitou prší, ale skutečná zkouška ohněm – pardon, vodou, přišla až v sobotu a v neděli 1. a 2. června.

V pátek odkládáme konání dětského dne a v sobotu poznáváme, že jsme udělali dobře. V odpoledních hodinách déšť začíná a s různou intenzitou nepřestává celý víkend, a tak když v sobotu v noci zazní siréna, беру si připravené holínky a jsem přesvědčen o tom, že někde plaveme. K mému překvapení však naši hasiči vyrazí k ohni do nedalekého Dráchova a zbytek noci proběhne v klidu.

Celou neděli projíždím naše kritická povodňová místa od rybníka Velkého, Mnichovského potoka, Plešského potoka až po Nežárku na Meteli, celá naše vodohospodářská soustava nápor velkých vod zatím zvládá. Několikrát se setkávám se zástupcem místních rybářů panem Václavíkem, který provádí manipulaci s vodou na rybnících a sleduje rovněž předpověď počasí i situaci, která je jinde mnohem horší. Zřejmě bylo množství srážek u nás menší než v okolí a fungují také protipovodňová opatření provedená v minulých letech, ať už jde o odlehčovací kanál od Pleší, regulaci potoka v Mnichu či úpravy potoka u školy. Bez nich bychom byli pod vodou zcela určitě.

Doufejme, že již má naše země to nejhorší za sebou a dokáže rychle odstranit škody po opadnutí vody.

Nové dýchací přístroje pro místní hasiče

Na více než čtvrt miliónu Kč přišlo město nové vybavení pro naše hasiče – dýchací přístroje do zakouřeného prostředí, včetně držáků na jejich upevnění v hasičském voze Liaz. Část prostředků ve výši 160 tis. Kč poskytl Jihočeský kraj z grantu na vybavení hasičských sborů, zbytek zaplatilo město z vlastních prostředků.

Dýchací přístroje umožňují bezpečný pohyb v zakouřeném prostředí, jsou mnohem lehčí než ty stávající a mnohem lépe se ovládají. Jejich první zkouškou byl zásah v sobotu 1. 6. u požáru v Dráchově a náš hasičský sbor se

tímto vybavením dostává na profesionální úroveň srovnatelnou s mnohem většími jednotkami. Naši hasiči si však toto vybavení plně zaslouží a určitě bude v dobrých rukách a vrátí se nám všem v ještě větší kvalitě jejich zásahů i v jejich vlastní bezpečnosti.

Návštěva Švýcarska se vydařila

V letošním roce to bylo 20 let, co začalo partnerství obcí jihočeského kraje a švýcarského kantonu Bern a tedy i partnerství Kardašovy Řečice a švýcarského Oberdiessbachu. Při této příležitosti uspořádaly čtyři švýcarské obce oslavu tohoto výročí, na kterou pozvaly kromě nás i město Počátky, Pacov a Černovice.

Do Švýcarska jsme odjížděli ve čtvrtek 6. června ráno a vyprovázelo nás deštivé počasí, které se však v Rakousku začalo měnit k lepšímu, a při příjezdu do Švýcarska již začalo být slunečné a teplé. Přijíždíme v důsledku silného provozu poněkud později a před radnicí na nás již čekají naši švýcarští přátelé a rozcházíme se do rodin, abychom se ubytovali. V pátek je pro nás připraven výlet do historického města Solothurnu spojený s plavbou lodí, která se však pro vysoký stav vody musela odložit. Místo plavby vyrážíme na vozech tažených koňmi na cestu malebnou švýcarskou krajinou, která je zakončena ochutnávkou sýrů ve starém původním, ale plně funkčním dřevěném mlýně, poháněném kolem, velmi podobným tomu našemu, který nám jeho majitel hrdě předvádí. Po té odjíždíme do Solothurnu, krásného historického města, které je velmi pečlivě udržované, a po dobrém obědě obdivujeme jeho historické památky, hradby a muzeum historických zbraní. Na závěr navštěvujeme místní pivovar, ochutnáváme jeho speciality, které jsou trochu jiné než naše pivo, ale chutnají též dobře. Večer pak zakončujeme společnou večeří ve střeleckém klubu v Oberdiessbachu s našimi hostiteli.

V sobotu dopoledne zacházíme na místní hřbitov poklonit se památce bývalého starosty Fritze Vogta, který stál na začátku přátelství našich měst. Po té odjíždíme do blízkého Konolfingenu, kde se koná akce na oslavu dvacetiletého výročí. Každá z našich obcí zde má stánek s výrobky, které prezentují město a okolí, a jsou pro něj typické. My představujeme produkci místního Frukolisu, Fruka Schulz z Jindřichova Hradce, koláče z pekárny DK Open z Jindřichova Hradce i našich žen i výrobky dětí naší školy. Největší úspěch má obyčejný chleba se sádlem spolu se škvarou zapíjený místní slivovicí. Koncertuje zde rovněž naše řečická dechovka v plném složení, kterou jsme přivezli s sebou.

Náš stánek je ozdoben státní i městskou vlajkou, které vlají v místním větříku. Počasí je velmi teplé a příjemné a nálada zvolna stoupá. Naši kapelu střídá místní dechovka a kupodivu hraje skladby převážně českých autorů, které jsou nám důvěrně známé. Vrcholem je pak společný koncert obou dechovek, který i bez předchozího zkoušení, vyzní velmi dobře. Příjemné odpoledne vydrží až do konce celé akce a náladu nám nezkaží ani pořádný

povodňový slejvák doprovázený kroupami, který však přichází až po skončení této části oslav. Večer se přesouváme do místního společenského sálu, kde zazní projevy starostů obcí. Já ve svém krátkém proslovu děkuji všem starostům naší partnerské obce Oberdiessbach, pogratuluji švýcarskému hokejovému mužstvu k titulu vicemistrů světa i k postupu před český tým a nezapomenu zdůraznit, že doufám, že už se to nebude vícekrát opakovat. Večer pak zazní místní folklorní hudba i nezbytné jódlování a opět zahraje i naše dechovka. Večer je příjemný a uběhne velmi rychle.

V neděli ráno se před místní radnicí loučíme s našimi hostiteli, zveme je na příští rok do našeho města na návštěvu a vyrážíme na zpáteční cestu. Nedělní provoz je klidný, a tak nám cesta ubývá mnohem rychleji a večer jsme v pořádku doma.

Chtěl bych poděkovat našim hostitelům za připravený program i jejich péči o nás a věřím, že v příštím roce se při jejich návštěvě u nás budou cítit stejně dobře, jako my ve Švýcarsku.

Staří fotbaloví páni vzpomněli na Františka Žižku

V sobotu 15. června proběhl v rámci tradičního klání fotbalových starých gard – Memoriál Stanislava Vodrážky – fotbalový turnaj věnovaný významné fotbalové, ale i společenské a kulturní osobnosti našeho města – Františku Žižkovi.

V letošním roce to bylo již pět let, co nás předčasně opustil a za sebe mohu říci, že chybí nejen rodině, ale i nám ostatním – kamarádům, spoluhráčům a celé řečické veřejnosti, která na něj s vděčností vzpomíná a váží si všeho, co pro naše město udělal. A že toho nebylo málo.

Osobně jsem měl to štěstí, že jsem ho zažil coby spoluhráče, který mě, tenkrát jako začátečníka, zasvětil do mnohých fotbalových, ale i životních tajů, dokázal poradit i povzbudit, a proto není divu, že na něho i po pěti letech rád a často vzpomínám.

Jeho fotbalová technika byla pověstná, stejně jako jeho šikovné ruce, humor i životní nadsada, s kterým nám mladším často pomohl. Plným právem si proto zaslouží naši vzpomínku formou fotbalového turnaje a já bych chtěl tímto pozvat všechny jeho přátele, kamarády a spoluhráče, aby se zúčastnili tuto sobotu odpoledne na místním hřišti zápasu, který je spojen s jeho jménem. Všichni budete vítáni a Fanda nás bude seshora jistě pozorně sledovat.

MVDr. Petr Nekut

SPOZ

(Sbor pro občanské záležitosti)

Ve druhém čtvrtletí letošního roku oslavili nebo ještě oslaví svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Jaroslava Svobodová
Stanislava Poláková
Jana Černá
Josef Šenk
Rudolf Chramosta
Jiří Bezemek
Kateřina Marešová

Jarmila Kulhová
Olga Knoblochová
Vladimíra Hánělová
František Dvořák
Blažena Janů
Antonie Hurtíková
Vlasta Kořínková

Božena Konopická
Marie Kubová
Bedřiška Sedláčková
Vladimír Ouvín
Danuše Novotná

Přejeme všechno nejlepší a do dalších let mnoho zdraví!

Jana Chvojková

Připravujeme:

V rámci Jihočeského komorního festivalu se bude v Kardašově Řečici konat koncert v Husově domě, a to ve čtvrtek 15. srpna 2013 od 18.30 hodin.

Program: J. Haydn Smyčcový kvartet B dur opus 71, č. 1
E. Schulhoff Pět kusů pro smyčcové kvarteto
F. Mendelssohn-Bartholdy Smyčcový kvartet Es dur opus.44

Kulturní komise

**** * * * * *

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych vyjádřit poděkování manželům Petře a Jendovi Meislovým i jejich dcerám Kristýnce a Petrušce, kteří působili bezmála 2 roky v Husově domě v Kardašově Řečici. Zasludou této duchovní a kantorské rodiny, a vlastně i těch, kteří docházeli na jimi pořádané akce, tento architektonicky zajímavý objekt opět ožil. Pořádaly se zde konverzační hodiny angličtiny, němčiny, „Zpěvy v Taizé“, příběhová setkání „Na cestě“, biblické hodiny s farářem Českobratrské církve evangelické Davidem Balcarem, promítaly se poučné filmy, slavil se silvestr a proběhlo tu několik bohoslužeb a koncertů. Nelze zapomenout ani na vánoční vystoupení manželů na řečickém náměstí, účast Petrušky a Jendy v letošní „Velikonoční poetické soutěži“, pohybové kreační u Lenky Janderové, „sousedská setkání“ v Kardašově Řečici s aktivní účastí této rodiny a neuvěřitelnou kondici této čtveřice při jejich cyklovýletech.

Vše co v Kardašově Řečici Meislovi činili, mělo punc určité otevřenosti a srdečnosti. Pro mě osobně bylo ctí těmto vzácným lidem s něčím málem vypomoci, za což se mi o to více záhy odměnili.

Nezbývá než pozoruhodné rodině Meislových popřát, aby byli tak milí a přátelští též na svém novém působišti v Českých Budějovicích.

Karel Hloušek, občan Kardašovy Řečice

Nejlepší řečické koledy složili domácí autoři

Město Kardašova Řečice spolu se zdejší Základní školou, Městskou knihovnou a Sportovním klubem Union Jindřichohradecka se podílely na uspořádání prvního ročníku literárně-poetické soutěže „O nejlepší řečickou velikonoční koledu“. **„Myslím si, že se soutěž docela vydařila, v každém případě byla jaksi odrazovým můstkem pro pořádání podobných akcí i v budoucnu. Věřím, že se tyto soutěže u nás v Řečici stanou tradicí,“** hodnotil premiéru předseda SK Union Jan Strada, v jehož hlavě se zrodil nápad klání uspořádat.

Organizátorům se sešlo celkem jedenáct soutěžních prací, čtyři v kategorii dětí a zbytek byla díla dospělých autorů. Vyhlášení výsledků společně s předáním především sladkých cen vítězům, jehož se zúčastnil i řečický starosta MVDr. Petr Nekuť, proběhlo v místní Městské knihovně. Nejúspěšnější koledy vybírali čtenáři prostřednictvím hlasování na webu MěÚ K. Řečice, přičemž v obou kategoriích prisoudili prvenství nejlepším poetům vždy s velikým náskokem. Mezi dětmi zvítězil teprve šestiletý Josef Valda, triumf si za dlouhou koledu mezi staršími plně zasloužila Veronika Slaninová. Soutěž se uskutečnila v rámci oslav „*Roku Boleslava Jablonského*“. Přihlásit se s koledou mohl každý, jedinou podmínkou bylo, že se v textu musel objevit buďto název města K. Řečice nebo regionu Řečicko. **„Chtěl bych tímto poděkovat všem, kdo se na organizaci akce podílel, věnoval mu dobrovolně svůj volný čas,“** uvedl J. Strada.

Konečné pořadí – děti: 1. Moje koleda (Josef Valda – K. Řečice)
2. Velikonoce (David Prágr, Nikola Hamrová a Tomáš Hrdlička – ZŠ K. Řečice),
3. Velikonoční koleda (Petra Meislová – K. Řečice)
Velikonoce (Petra Koubová – K. Řečice).

Dospělí: 1. Řečická koleda (Veronika Slaninová – K. Řečice)
2. Vaječná koleda (Petr Skalický – K. Řečice)
3. Velikonoční koleda (Jan Meisl – K. Řečice)
4. Velikonoční koleda (Michal Tejnor – J. Hradec).

JOSEF VALDA (Kardašova Řečice – 6 let)

MOJE KOLEDA

Jaro přišlo do Řečice,
zahodíme beranice.
S pomlázkou a košíčkem
půjdu s naším Toníčkem
za holkami na koledu,
přibereme taky dědu.
Vajíčka si vysloužíme
a doma je všechny sníme.

VERONIKA SLANINOVÁ (Kardašova Řečice)

ŘEČICKÁ KOLEDA

V městečku s názvem Kardašova Řečice
bydlí jedna zvědavá a také akční slepice.
Vajíčka snáší krásně sněhobílá,
svého času na ně velmi pyšná byla.
Pak ale v DPS Zámečku na výstavě
viděla kraslice – a teď má brouka v hlavě.
„Chtěla bych také snést nádhernou kraslici...“

Ale jak na to? Kdo poradí té slepici?
 Slepíčka běžela ke kolu mlýnskému,
 vodník, co hlídá jej, poradí každému.
 Jak snášet kraslice vodník však nevěděl,
 ale pan Boleslav by prý snad pověděl.
 Slepice tedy pospíchá na náměstí
 u pana Jablonského snad bude mít víc štěstí.
 „Poradte mi prosím, milý pane,
 jak mám snést vejce malované?“
 „Slepíčko, jsem básník, malbu neovládám
 nepomohu Vám, nezlobte se, madam“.
 Slepíčka plouží se smutně skrz Řečici,
 slzy jak korálky tečou jí po líci.
 V tom oknem uvidí, jak jedna holčička
 maluje překrásná barevná vajíčka.
 Zobákem dychtivě zaklove do dveří
 a slovům dívenky nejprve nevěří.
 Prý každá kraslice je bílé vajíčko,
 kterou pak děvčátko nazdobí maličko.
 Slepíčky radost zdá se nekonečná.
 „Moje vajíčka jsou tedy užitečná?
 Bude z nich odměna za hezkou koledu,
 ač jiná než bílá, já snášet nesvedu?“
 Od toho dne již ta řečická slepice
 netouží snášeti barevné kraslice.
 A kde ji najdete? Toť snaha marná...
 Adresa kurníku je přísně tajná!

Roman Pišný

Řečický básník Boleslav Jablonský v kontextu historie literatury a umění 19. století

Nedá se zrovna říci, že bych byl kdovíjak horlivým čtenářem poezie, ale určité básně, zejména o přírodě a různých formách lásky mě oslovují a způsobují v mé duši podobný estetický prožitek jako např. vážná hudba, výtvarné umění, umělecký tanec či pouhý pohled na zajímavou krajinu nebo přírodu.

Kladu si samozřejmě i otázku, kam historicky a tematicky zařadit řečického rodáka, básníka Boleslava Jablonského, vlastním jménem Karla Tupého. Česká literatura a potažmo i umění 19. století bylo na jejím počátku ovlivněno do určité míry germanismem a klasicismem. Na to dokázali zareagovat naši přední buditelé, básníci a literáti příklonem k preromantismu a později k romantismu.

Preromantismus přinesl do tvorby a umění určité individuální pocitové prožívání neurozeného obyčejného jedince, žijícího v bezprostředním vztahu s přírodou, též se vyznačoval upřednostněním národního jazyka a jistým sentimentálním pojetím světa jako takového. Byl do určité míry protikladem vůči rozumovému klasicismu a opíral se o tzv. vyšší umělecký sloh, totiž básnivost. Autor a tvůrce se vlastně ztotožňoval s rolí jakéhosi proroka, barda či lidového zpěváka. Preromantismus byl dříve označován též jako sentimentalismus pro svou citovost. Ve světě byli jeho hlavní představitelé J. J. Rousseau, J. W. Goethe a F. Schiller. Lidovou poezii a jazykovost dokázali ve své tvorbě u nás zdůraznit krom jiných J. Dobrovský, J. Jungmann, P. J. Šafařík, ale i F. Palacký. J. Jungmann byl např. pozoruhodný tím, že charakterizoval přízvuknou prozodii jako příliš jednoduchou, a proto používal i tzv. blankvers-nerýmovaný desetislabiční jambický verš. Preromantismus souvisel zhruba do poloviny 19. století také se slavistikou, která se především zabývala slovanskou vzájemností, historií

a jazykovou vybaveností slovanských národů. Významnými slavisty byli zejména J. Kollár a J. Šafařík. Lid (jako slovní pojem ho již používal kronikář Kosmas) byl tehdy chápán sumárně jako většina národa, která nemá žádné stavovské výsady, a teprve později se začal spojovat s nižšími venkovskými vrstvami. Oblíbené byly tehdy tzv. Sběry lidových písní, jež podnítil roku 1814 V. Hanka. Zvláště aktivní v tomto směru byl F. L. Čelakovský, ale i J. V. Kamaryt, který se však spíše zabíral českými písněmi duchovními.

Na preromantismus navázal ve 30. letech 19. století romantismus, jehož zakladatelem byl francouzský filozof J. J. Rousseau a velký rozvoj zaznamenal zvláště v Anglii, kde byl jeho vůdčím představitelem G. G. Byron se svým dílem Childe Haroldova pouť. V českém prostředí byly patrné dvě linie romantismu. První linie vycházela z národopisného a folklorního odkazu a těžila z víry v osudovou spravedlnost. Druhá linie popisovala určitou „rozervanost a vyděšenost“ jednotlivce, který bolestně prožíval rozpor mezi ideálem a skutečností. Romantismem u nás byli ovlivněni zejména spisovatelé K. H. Mácha, J. K. Tyl, K. Sabina, K. J. Erben, B. Němcová a dále hudební tvůrci V. J. Tomášek, F. Škroup, J. V. H. Voříšek, J. L. Dusík a výtvarníci J. Navrátil a bratři Mánesové.

Řečický rodák Boleslav Jablonský, který tvořil v 1. polovině 19. století, byl básníkem spíše lyrickým a sentimentálním. Obzvláště ve sbírce „Písně milosti“ dokázal propojit tzv. milostné téma s přírodními vlivy a motivy. Z jeho milostné lyriky později vycházel vynikající český poeta Vítězslav Hálek.

Na české proudy preromantismu a romantismu navázali ještě hlavní představitelé májovců J. Neruda, již vzpomenutý V. Hálek, A. Heyduk, ale i s těmito proudy sympatizující K. Světlá v 2. polovině 19. století. Optimistický básník Hálek se snaží ve své tvorbě vidět přírodu jako zdroj dobra, krásy a pravdy, což je pozoruhodné. Liberální demokrat K. H. Borovský se v poezii věnoval spíše satíře, ruchovci obhajovali namnoze slovanskou sounáležitost a hrdiny jejich tvorby byli např. národně smýšlející obyčejný kovář, statečný Chod, přemyslovská dcera, která, ač se provdala v Dánsku, zůstala dále Češkou a Slovankou. Velmi známí z tohoto okruhu byli kupř. J. V. Sládek, S. Čech a E. Krásnohorská. Čelnými zastupiteli lumírovského pojetí literatury byli J. Vrchlický aj. J. Zeyer. Právě oni čerpali ponejvíce ze zahraniční literatury. Byli totiž kosmopolity. I když jejich historická próza postrádala pozitivismus (Noc na Karlštejně atp.), jejich překlady ze světové literatury byly četné a hojné, u Vrchlického byla navíc zjevná jistá smyslovost díla. Realisté, zastoupeni krom jiných T. G. Masarykem, J. Herbenem, K. Klostermannem, A. Sovou, J. S. Macharem, se snažili o faktické zobrazení skutečnosti, odmítali tzv. plané vlastenčení a idealizaci „velké“ minulosti. S realismem souvisel pozitivismus, který se snažil navíc o nestranný záznam skutečnosti a odmítal spekulování o daných záležitostech. Vycházel z myšlenek francouzského filozofa a sociologa A. Comteho. Naturismus, jenž čerpal náměty z přírody, také zobrazoval realitu a byl charakteristický tím, že se často obracel k ponurým jevům života a lidskou bytost považoval spíše za živočicha než za člověka bohem stvořeného, což je klíčové ponejvíce v tvorbě J. K. Šlejhara a K. M. Čapka Choda. Impresionisté obohatili nejvíce výtvarné umění. Skutečnost (realita) je u nich prchavá a stále se měnící a to vlivem světla. Nejvýznačnějším impresionistou byl francouzský malíř C. Monet a ten také ovlivnil své následovníky, v Čechách to byl poeta F. Šrámek. Sny, vizionářství, pocity marnosti a vůbec všeobecným úpadkem se zabývala dekadence. Za původce tohoto hnutí je považován CH. Baudelaire se svými „Květy zla“. Blízký dekadenci je tzv. symbolismus, jenž ustanovil franc. myslitel Jean Moreas. Symbolisté považovali svět jakožto odhalitelný pouhými smysly a rozumem. Každá věc měla svůj zvláštní, hlubší a duchovnější význam. V českých podmínkách prvky symbolismu ve své tvorbě zachytili např. prozaik J. Karásek ze Lvovic, básníci J. Kvapil a V. Dyk a v neposlední řadě malíř J. Preisler.

Závěrem bych rád dodal, že řečický rodák a občan, básník Boleslav Jablonský svým pozoruhodným dílem se určitě vklínil do literárně nejplodnějšího a nejrozmanitějšího 19. století českých dějin. Jeho tvorba má bezesporu vzácné rysy originality a myslím, že je dodnes o ni zájem.

Karel Hloušek

Staré řečické cesty

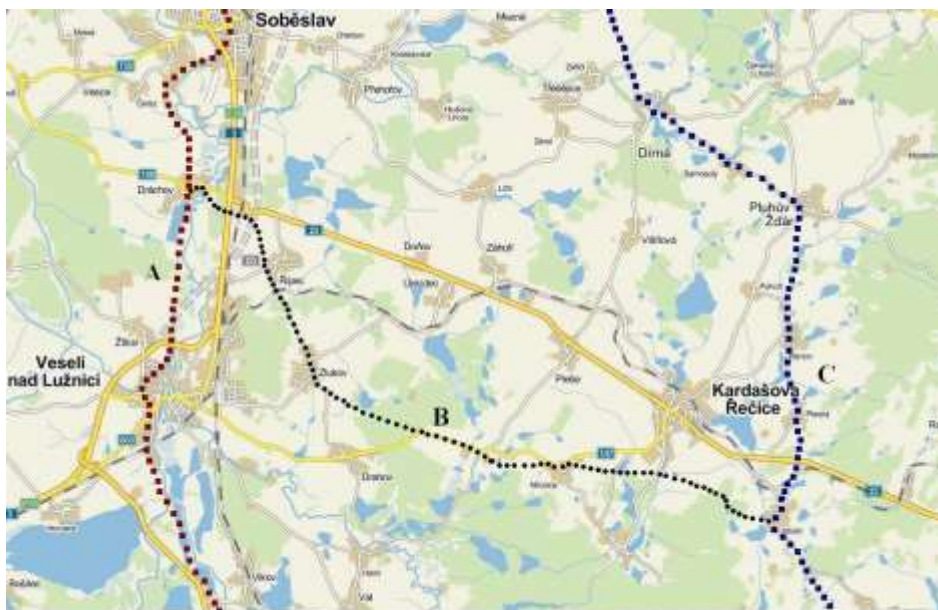
(pokračování)

V předešlé části jsme se seznámili s dvěma starými obchodními stezkami, které měly vliv na vznik naší obce. Další stará obchodní stezka, jež sice neprocházela katastrem našeho města, ale obcemi, jejichž osudy jsou s ní úzce svázány, je Jaromírem Hrubým označována jako zemská stezka rakouská. Počíná v Chýnově, prochází Tučapy, Dírnou, Samosoly a od Pluhova Žďáru postupuje souběžně s potokem Řečice na jih ke Klenovu, prochází Plasnou, odtud stoupá nahoru za les Dubovici a přichází k Mnichu. Pokračuje na Roseč a od Stráže nad Nežárkou míří k Nové Bystřici, poblíž které se rozděluje. Jedna část vede na Moravu směrem na Znojmo a druhá cesta směřuje k hradu Rakúsy dnes Raabs u městečka Raabs an der Thaya v Dolním Rakousku. O tomto hradu se zmiňuje již Kosmas v Kronice české, v kapitole, v níž popisuje události roku 1100.

V Mnichu na tuto zemskou stezku navazuje již popsaná spojovací stezka od Dráchova. Když byl na počátku 13. století založen Jindřichův Hradec, byla prodloužena přes sv. Barboru a Děbolín k Hradci. V pozdějších staletích se stala tato cesta částí důležité obchodní spojnice mezi Jindřichovým Hradcem a Týnem nad Vltavou.

Po těchto cestách migrují především obchodníci, přivážející k nám zboží ke směně a odvázející zase naše produkty. Zároveň se zde pohybují lidé, kteří se na těchto cestách nebo poblíž nich usazují a zakládají vesnice. Tak vznikají v našem okolí obce Dírná, Višňová, Samosoly, Mostečný, Pluhův Žďár Klenov, Plasná, Mnich, ale i Zlukov, Drahov, Újezdec, Vřesná, Pleše a Nítovice. Osídluje se i území naší obce.

Než ale přistoupíme k popisu nejstarších místních cest, které Řečici

*Návrh tras obchodních stezek v počátcích osídlování našeho kraje.
A...stezka vitorazská, B...stezka spojovací, C...stezka rakouská*

spojují se sousedními vesnicemi, upřesníme si dobu, kdy naše obec vznikala. Svůj odhad provedl Jaromír Hrubý, který posunul její vznik do 11. století s tím, že nevyklučoval ani dobu ranější. Jak uvedl současný historik PhDr. Luděk Jirásko, CSc, řada informací a závěrů J. Hrubého odpovídala úrovni jeho doby, ale z hlediska dnešních znalostí již neobstojí. Upozorňuje, že k rekonstrukci nejstarších dějin Řečice ve 13. a 14. století se dochovalo jen velice málo hmotných a písemných památek, a zatím nic nedokazuje existenci Řečice dříve než ve 13. století. Nejstarším důkazem existence řečické osady je část kostela, jejíž vznik lze datovat do doby krátce po polovině 13. století.

Předpokládáme tedy, že byla-li Řečice v té době schopna vybudovat zděný kostel, jehož část slouží svému účelu dodnes, byla již obcí stabilizovanou, tudíž ne právě se formující. Proto lze navzdory nedostatku důkazů předpokládat, že první osídlenci se zde začali usazovat již koncem 12. století.

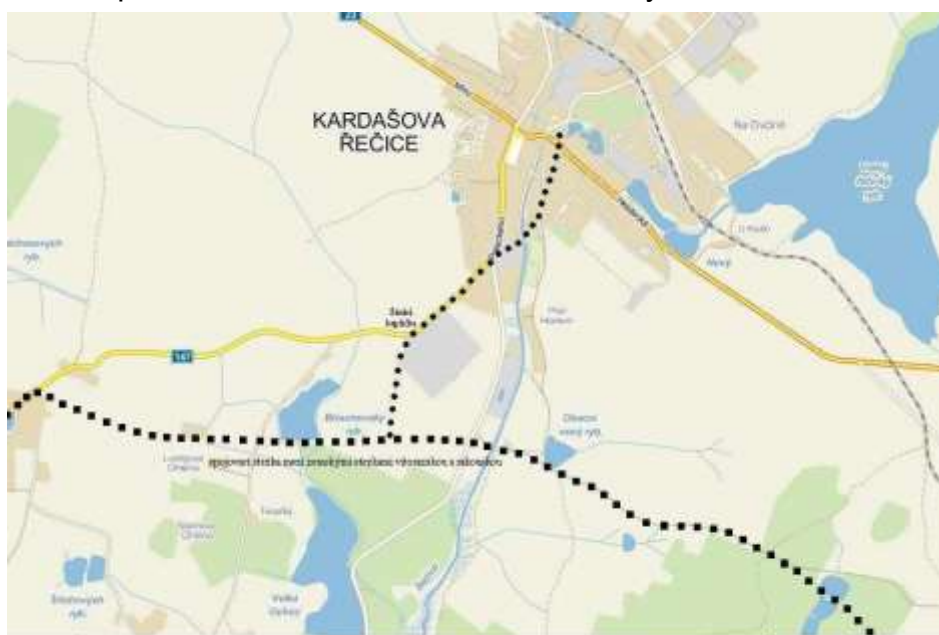
Z doby vzniku prvních cest ani z dob bezprostředně po nich následujících se přirozeně nedochovaly žádné záznamy o jejich trasách, a tak si budeme muset některé jejich části dokreslit. Vzhledem k tomu, že tehdy ještě neexistoval žádný katastrální úřad, můžeme předpokládat, že trasy cest byly voleny jako pokud možno nejkratší spojnice dvou bodů tak, jak to nejlépe umožňovaly přírodní podmínky. Této zásady se budeme držet při pokusech o přibližné určení průběhu tras místních cest.

Jak si ještě ukážeme, všechny nejstarší cesty spojující naši obec s okolními vesnicemi se sbíhají do stejného místa, což souhlasí s tvrzením J. Hrubého, že první osídlení vzniklo v prostoru nad soutokem potoka Řečice a Kardašského potoka. Kardašský potok odvádí vody z povodí rybníka Kardaše, Lhoty a Plešského potoka. Potok Řečice, nazývaný též Žďárský potok, pramení v lesích nad Mostečným a na celé své cestě protéká několika rybníky. Po spojení s Kardašským potokem v místní lokalitě Benátky pokračuje k jihu, kde poblíž Metele vtéká do Nežárky.

A právě místo nad soutokem těchto dvou potoků se pro okolní vesnice stává poměrně brzy duchovním centrem, ale i trhovou obcí. Usazují se zde orgány správy jak duchovní, tak světské. Na vyvýšeném místě, kde dnes stojí kostel sv. Jana Křtitele, stál pravděpodobně dřevěný kostel s hřbitovem a pod ním na místě dnešní prodejny Jednoty bývalo tržiště.

Kudy vedla první přístupová cesta do Řečice? Podle J. Hrubého začínala jako odbočka od již popsané obchodní stezky spojující stezku vitorazskou se stezkou rakouskou za Šírokou kapličkou. Více o této cestě nevíme. Pokusme se tedy zrekonstruovat celou trasu až do tehdejšího centra naší obce. Především je zřejmé, že tato cesta musela být odbočkou uvedené stezky, jelikož ta byla jedinou cestou poblíž. Která odbočka však přichází v úvahu? Z dnešního pohledu jsou tři cesty, které křížují trasu tehdejší obchodní stezky. První, bráno od východu, je dnešní cesta u Nového rybníka za hradem, která však v uvedené době ještě neexistovala. Její vznik se datuje do přelomu 16. a 17. století, kdy došlo k prokopání kopce hradu. Druhou je současná cesta na Cikar, jež však vznikla až po zrušení rybníka Zrádná bába v druhé polovině 16. století. V úvahu tedy přichází třetí odbočka, J. Hrubým uváděná a dnes již zaniklá cesta za Šírokou kapličkou. Z tohoto rozcestí opačným směrem byla později vybudována první cesta do Cikaru. Obchodní stezka v té době procházela ještě mokřinou v místě hráze dnešního Broumovského rybníka. Odbočka z této cesty na pastvině Na pískách byla blíže k lesu V Sosních a směřovala k Šíroce kapličce, která se dnes nachází v záhybu nítovské silnice.

Od Šíroce kapličky vedla po nítovské silnici Palackého ulicí až ke Skalkově továrně, dále pak přibližně Veselého ulicí k potoku Řečice. Prostor na západ od potoka byl v tu dobu ještě nezabydlý a pravděpodobně zde byla mokřina, jelikož potok byl neregulovaný. Proto bylo výhodnější jej překročit brodem poblíž dnešního fotbalového hřiště a dostat se tak na mírné návrší dnešní Hradní ulice. Ta se ještě počátkem 19. století jmenovala Cikarská, jak lze vyčíst z Císařských povinných otisků map stabilního katastru. Trasa pak pokračovala přes Malou stránku a do cíle dospěla brodem přes potok Řečici v blízkosti dnešní prodejny Jednoty. Je pravděpodobné, že vzhledem k tomu, že šlo o první a jedinou cestu do Řečice, byly brody záhy nahrazeny mosty. Jejich potřeba v uvedených místech zůstala dodnes i přesto, že cíle cest po nich procházejících se časem změnily.

Pravděpodobná trasa první přístupové cesty do Řečice

V příštím pokračování si jednotlivě popíšeme nejstarší místní cesty spojující naši obec s obcemi sousedními a jejich postupný vývoj.

Václav Maršík

Malé fotbalové hvězdy děkují všem trenérům, kteří se pravidelně snaží předat jim své fotbalové dovednosti. Zvláštní dík je adresován "koučovi" Vaškovi Virtovi, který na hřišti nechává vše a dokazuje, že být fotbalovým trenérem znamená mít napjaté nervy, vykřičené hlasivky a stálou zásobu bonbónů.

Mgr. Marie Valdová

Putování Řečických po stopách Boleslava Jablonského v sobotu 25. května 2013

Výprava řečických poutníků do míst, spojených se jménem našeho slavného rodáka, se v čele s panem starostou MVDr. Petrem Nekutem a za účasti členů spolku baráčníků Župy

Boleslava Jablonského sešla v sobotu 25. května 2013 po osmé hodině ranní na autobusové zastávce na řečickém náměstí, aby se po půl deváté vydala autobusem do Prahy. Chladné a deštivé počasí nikoho neodradilo a během dne se ukázalo, že nám bylo i po této stránce přáno. Kolem jedenácté jsme už procházeli Strahovským nádvořím ke klášteru, kde v mládí strávil několik let básník Boleslav Jablonský,

vlastním jménem Karel Tupý, jehož 200. výročí narození si letos připomínáme. Zde přijal řádové jméno Eugen a po dokončení studia na teologické fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity a po následném vysvěcení v roce 1841 se stal kanovníkem strahovských premonstrátů. Později působil krátce jako kaplan v Radonicích nad Ohří a poté celou druhou polovinu svého života v polském Krakově. Kromě toho, že byl oblíbeným českým básníkem druhé poloviny 19. století, byl také oblíbeným knězem a kazatelem, jemuž se v Krakově říkalo český mistr slova od svatého Salvátora. My jsme si však chtěli připomenout především období, které v mládí jako novic a poté mladý kněz strávil na Strahově. Před průčelím baziliky Nanebevzetí Panny Marie nás uvítala jako hosty Strahovského kláštera knihovnice a archivářka, paní Mgr. Hedvika Kuchařová, která nám byla zasvěcenou průvodkyní po všech veřejnosti přístupných prostorách kláštera, založeného knížetem a pozdějším králem Vladislavem II. za přispění olomouckého biskupa Jindřicha Zdíka v roce 1142. Premonstráti, kteří přišli do Čech z kláštera ve Steinfeldu, nebyli uzavřeným řádem, jejich doménou byla vždy péče o člověka od kolébky ke hrobu.

Podporovali především výchovu a vzdělávání, ale nezapomínali ani na charitu, pomáhali nemocným a starým opuštěným lidem, pro které zřídili při klášteře špitál.

Dominantou kláštera, nazývaného také latinsky Monte Sion, je především Strahovská knihovna umístěná ve dvou sálech. Barokní Teologický sál byl zbudován v 70. letech 17. století. Regály dosahují ke stropu, který zdobí fresky, doplněné citáty z bible.

Zajímavým vybavením knihovny je otočným mechanismem ovládaný stojan s policemi, kam si

mniši mohli ukládat při studiu otevřené těžké fascikly a podle potřeby si je přibližovali do pracovní pozice. Sál je doplněn historickými globusy.

V devadesátých letech 18. století pak nechal strahovský opat Václav Josef Mayer přestavět klášterní sýpku na klasicistní knihovnu a vznikl tak druhý a větší knihovní prostor, Filozofický sál. V té době císař Josef II. zrušil premonstrátský klášter v Louce u Znojma. Opat Mayer nechal přestěhovat knihy i regály na Strahov, pozval i původního výrobce regálů Jana Lahofera z Tasovic a stavbu nového sálu nechal zpětně upravit pro převezený interiér. Sál vysoký 14m je završen nástrojnou freskou, která představuje cestu lidstva k moudrosti. Raritou je zde luxusně provedený intarzovaný stůl, který lze jednoduchým pohybem rozložit na pojízdné schůdky, usnadňující přístup k vyšším policím s knihami. Nejvyšší patro knihovny je pak přístupné z galerie, k níž vedou za regály s maketami knih vtipně ukrytá točitá schodiště v rozích sálu.

Díky tomu, že za josefinských reforem opat zpřístupnil Strahovskou knihovnu veřejnosti, byl Strahovský klášter zachován. Knihovna významně přispěla k rozvoji vzdělanosti v době národního obrození a v jejích prostorách zřejmě často pobýval i náš Jablonský.

V 50. letech 20. století, kdy komunistická moc likvidovala kláštery a rušila řády, byl takto postižen i Strahovský klášter, jehož historická kontinuita byla přerušena až do roku 1989. Po sametové revoluci došlo k částečné restituci premonstrátského majetku a navrácení kláštera řádu. Strahovská knihovna byla vyjmuta ze správy Památníku národního písemnictví, který sídlí v jedné z budov kláštera, a vrácena premonstrátům. Obsahuje na 200 tisíc svazků, jak rukopisů,

tak starých tisků nejen teologických, ale z nejrozumnějších vědních oborů. Průčelí knihovny zdobí latinský nápis, jehož český překlad zní: „K užitku náboženství, vlasti a Sionských r. 1783“.

Viděli jsme i strahovskou obrazárnu, založenou opatem Jeronýmem Zeidlerem, tím opatem, který přijal Jablonského do řádu a byl dlouhá léta jeho představeným. Prohlédli jsme si část konventu - refektář, kapitulní síň, rajský dvůr a původní nejstarší románské prostory, upravené dnes jako výstavní prostor. Je zde instalována např. maketa skleněné rakve s postavami osobností, které ve slavnostním průvodu přenášeli ostatky zakladatele řádu, sv. Norberta, v r. 1627 z Magdeburku do Strahovského kláštera. Paní Mgr. Kuchařová nám zprostředkovala nezapomenutelný zážitek, naší výpravě se věnovala dvě a půl hodiny. Její obsahově bohatou, zasvěcenou přednášku jsme při rozloučení ocenili potleskem, pan starosta předal dárek a pozvání na naši letní slavnost, kterou jsme tlumočili osobně i řediteli Strahovské knihovny, dr. Gejzu Šidlovskému (Opraem), jenž nás přišel pozdravit během prohlídky knihovny.

Po společném obědě nás autobus přepravil na Vyšehrad, kde se v odpoledních hodinách uskutečnil krátký pietní akt. U hrobu Boleslava Jablonského, na nějž byly uloženy kytice, pan starosta ve svém projevu připomněl život a dílo básníka, baráčníci s rozvinutými spolkovými prapory dodali aktu na barvitosti, Jana Chvojková přednesla úryvek z Jablonského básně Pozdrav do vlasti a Ing. Karel Mach zahrál na úvod melodii této zhudebněné básně a na závěr píseň Čechy krásné, Čechy mé.

Po krátké prohlídce Vyšehradského hřbitova už nezbýval čas na nic jiného, než na přejezd autobusem k Vinohradskému divadlu, kde jsme zhlédli anglickou komedii „Jistě, pane ministře“, parodující nešvary současných nejvyšších úředníků státní správy, které jsou podobné všude na světě, ale ve staré dobré Anglii dovedené k dokonalosti.

(Foto: naše výprava v Teologickém sále Strahovské knihovny, ředitel knihovny, pan dr. E. G. Šidlovský, knihovnice Mgr. Hedvika Kuchařová, naše výprava při pietním aktu u hrobu B. Jablonského na Vyšehradě)

Zdena Maršíková

Rok Boleslava Jablonského v srpnu vyvrcholí!

V neděli 11. srpna 2013 vyvrcholí oslavy letošního 200. výročí narození básníka Boleslava Jablonského. Slavnost bude zahájena mší v kostele sv. Jana Křtitele, kterou bude sloužit opat strahovského kláštera, pater Josef Michael Pojezdny, následovat bude vernisáž výstavy, věnované našemu významnému rodákovi a konečně odpoledne ve 14 hodin začne na náměstí J. Hrubého slavnost, v rámci které vystoupí řada významných hostů, taneční lidové soubory, Řečická kapela, brněnská skupina Poutníci a další. Srdečně zveme nejširší veřejnost! (*bližší na plakátech*).

Mgr. Karel Sláma

„Slavný den K. Řečice“ – 4. července 1937

V poslední době jsme mohli zaznamenat jisté úpravy a změny na řečickém hřbitově. Bylo rozšířeno kolumbárium, vyměřena a pietně upravena rozptylová loučka a v současné době jsme svědky velkého zásahu do vzhledu hřbitova, kdy jsou travnaté plochy nahrazovány betonovou zámkovou dlažbou. Údržba snad bude pohodlnější, ale hřbitov ztratí svou charakteristickou přírodní tvář. Já chci na tomto místě připomenout i jinou okolnost, a sice památné místo, kterým je čerstvě opravený a očištěný čestný hrob, umístěný v ose hřbitova na jeho nejvyšším místě u hřbitovní zdi.

Když byl v roce 1911 založen nový hřbitov, zůstaly na tom původním některé hroby a pomníky. Terén hřbitova byl zarovnan a oset trávou, jejíž zelené plochy dělí cesta, spojující Hradní ulici s ulicí Veselého. I nový hřbitov se časem zaplnil a bylo nutné jej v r. 1937 rozšířit o část nad márnici. A právě tehdy se místní katolíci v čele s děkanem Jaroslavem Paulusem zasadili o to, aby se z bývalého hřbitova proměněného v parčík, jemuž nebylo dopřáno jisté piety, přemístily ostatky některých

významných osobností na nový hřbitov. Vznikl tak společný hrob s důstojným pomníkem, který nese jména rodičů Boleslava Jablonského – Karla a Kateřiny Tupých, rodičů faráře amerických Čechů v Oklahomě, Jana Štěpána Brože, zdejších učitelů – Františka Čapka, Ferdinanda Humla, Anděly Hruškové, a farářů – Václava Boháčka, Bernarda Christlbauera, Antonína Hrdličky a Františka Šedivého. Obřad vykonal Msgre. Karel Boček, prelát z Čes. Budějovic, řečický rodák, jemuž asistovali místní duchovní. Spisovatel, prof. Ferdinand Strejček, připomněl ve svém projevu život a dílo Boleslava Jablonského, následovalo kázání řečického děkana Pauluse, v němž zdůraznil samozřejmé projevy úcty k místu zemřelých předků, hovořil o zásluhách rodičů a učitelů při výchově a vzdělávání dětí a o roli kněze, který je ve své farnosti přítelem a duchovním otcem svých farníků, nalézajících ve víře mravní oporu i vyšší smysl vlastního života. Vzpomínal na důležitou roli katolických kněží v době národního obrození, jejich zásluh o vzdělanost národa, kulturu i charitativní činnost.

Tehdejší slavnosti se zúčastnilo na tisíc lidí, mezi nimi i zástupci státní správy, škol a institucí. Sbor katolické mládeže pod vedením sestry Realiny doprovodil obřad několika písněmi. Slavnostní oblečení zúčastněné společnosti barevně doplňovaly i národní a spolkové kroje. Významný den našeho města je zaznamenán ve dvacetistránkové brožurce s titulním názvem, uvedeným v úvodu tohoto článku.

Zdena Maršíková

foto Ing. Milan Karas

(Poznámka - Zmíněnou brožurku z roku 1937 uchoval v rodinném archivu MUDr. František Kercl)

Šikulky – školní rok 2012/2013

Další odpracovaný „šikulkovský školní rok“ máme opět za sebou a můžeme pod ním tedy udělat silnou tlustou čáru. Na náš výtvarný kroužek tento rok docházelo 20 dětí. Tvořili jsme jako o život a dětičky si domu nosily výtvořky zajisté více než zdařilé. Dovedeme si představit obýváky, chodby a kuchyně maminek našich šikulek. Určitě mají výrobky svých potomků vystavené pěkně na očích, tudíž vedle ozdobené vařečky leží ponožkový panáček Fufík, korálek z polymerové hmoty, batikovaný kapesník, zvoneček pro štěstí, olejové těžítko či svícen vytvořený ze zavařovací lahve.

Šikulky se ale celý svůj tvořivý rok nevěnovaly jen samy sobě. Zároveň jsme vytvořili plno krásných výrobků, které jsme si společně prodali na vánočních trzích v našem městě. Za vydělané penízky jsme si na konci roku udělali společný nádherný

celodenní výlet do sklárny v Hrdějovicích, kde si naše děti vlastnoručně vyrobily korálek na krk a pak jsme se přesunuli do ZOO Hluboká nad Vltavou. Kupodivu v letošním deštivém a chladném roce nám vyšlo i počasí, takže se výlet vydařil a líbil se jak dětem, tak i nám dospělákům.

Také se Šikulky rozhodly, jako každý rok, podpořit místní Divadelní spolek J. K. Tyl a na premiéru jejich krásné pohádky „Jak čert vyletěl z kůže“ vyrobily malé čertíky vytvořené z tužky a u nich nalepený prográmkem divadla. Návštěvníkům divadla se náš výrobek líbil a dětičky za něj dostaly nejednu pochvalu.

Co tedy napsat na závěr?

Jsme rádi, že se ještě najde plno šikovných dětí, které baví také něco jiného než sedět u počítačů a hrát hry. Najdou se děti, které rády čtou, rády si vytvoří něco pěkného pro sebe a také pro svou maminku, nebo tatínka. A my těmto dětem děkujeme, že si pro své šikovné ruce vybraly právě náš výtvarný kroužek Šikulky při Model klubu Kardašova Řečice. Sice jsme právě jeden rok ukončili, ale další již klepe na dveře, a od října pojedeme dál. Sedmý výtvarný rok je před námi a my se společně těšíme na další nápady a výtvarné techniky, které dětem ukážeme a pokusíme se je naučit.

Ještě bychom si dovolili touto cestou poděkovat Městskému úřadu v Kardašově Řečici, panu Petru Nekutovi, nejen za finanční podporu, ale i za zázemí, vstřícnost a ochotu, kterou s námi celý školní rok měl. Také velké díky patří Milanu Karasovi za pomoc a rodičům všech ratolestí za solidaritu, když jejich dítě přišlo s rukama od barvy, s barvou na tričku a někdy i ve vlasech.

A v říjnu 2013 se opět těšíme, až se otevrou vrátka našeho kroužku a my přivítáme opět nadšené Šikulky. Ovšem kde se bude tento školní rok tvořit je zatím ve hvězdách vzhledem k tomu, že naše radnice se bude rekonstruovat. Věříme ale, že nám budou vybrány prostory dostačující, prosvětlené, prostory, kde bude teplo a dostatek místa na naše pomůcky k tvoření, kterých není opravdu málo.

Radka Volfová

Šikulkovský výlet

Rozloučení s „Šikulkovským“ školním rokem 2012/2013 jsme pojali jinak než roky předchozí. A tak jsme si ve středu 5. 6. zajeli minibusem do Hrdějovic u Hluboké nad Vltavou do sklenářské hutě. Tam jsme si poslechli něco o výrobě skla a každý si mohl nad kahanem vyrobit vlastní korálek. Výroba korálku byla celkem snadná. Vyráběli jsme ho z tyčinek skla, které jsme omotávali na další tyčinku z kovu. Korálky jsou originální a nikdo neměl stejný. Před odchodem si snad každý koupil speciálně vychlazenou kuličku, se kterou když hodíte silou o zem, nemáte šanci ji rozbít. Kulička vyskočí a je obtížné ji chytit zpátky do dlaně. Další zastávka byla v nedaleké ZOO Ohrada u Hluboké nad Vltavou. Nejdříve jsme si dali oběd ve formě řízků od maminky nebo hranolek z bufetu. A pak v rozdělených skupinkách jsme vyrazili na prohlídku zoologické zahrady. V 13:45 jsme se všichni sešli na hřišti. A myslím si, že ze všech zvířat v zoo se nám nejvíce líbily kozičky, které jsme mohli nejen pohladit, ale i nakrmit. Každý chtěl krmit ty nejroztomilejší a to byla kůzlátka. Jenže pak přiběhli ostatní a začali nám i trhat pytlíky, do kterých jsme si krmení sypali. Pak jsme se zase rozešli. Někdo si šel ještě prohlédnout zvířátka a jiný zůstal na hřišti. V 14:55 jsme se sešli u bufetu a dali si nanuky či koupili suvenýry. Při cestě zpátky každý dostal balíček s drobnými dárky a poukaz na šikulkovský pohár do řečické cukrárny U Sportovce.

Celý výlet byl v režii Šikulky při Model klubu Kardašova Řečice. Moc děkujeme!

Také děkujeme tetám Janě, Radce, Lence a Martině!

Výlet se všem moc líbil !!!!!!!

Za Šikulky Alena Králová

Pozvánka hasičů z Mnichu na 6. 7. 2013

Rekonstrukce kulturně společenského centra v Mnichu byla úspěšně dokončena

Rekonstrukce kulturně společenského zařízení v Mnichu, která započala v únoru letošního roku, byla dokončena k poslednímu dubnu. Stavbu úspěšně provedla firma Jindřichohradecká stavební s. r. o. Slavnostní otevření zrekonstruovaného zařízení se uskuteční dne 6. 7. 2013 od 14. 00 hodin.

Při příležitosti této slavnosti Sbor dobrovolných hasičů Mnich pořádá kulturní odpoledne s hudbou, k poslechu a tanci nám zahraje kapela Baret z K. Řečice.

Hasiči zvou do Mnichu všechny občany, kteří mají rádi dobrou zábavu, k účasti na této akci. Zveme všechny, kteří mají zájem nově opravené obecní kulturní zařízení shlédnout a zhodnotit zda investované nemalé prostředky byly vynaloženy účelně.

Antonín Stojka, jednatel SDH Mnich

Zlatá sezóna v aerobice teamu Kardaška

V letošním roce jsme se stejně jako v letech předchozích zúčastnily s naším aerobice teamem spousty vystoupení a soutěží. Pro letošní rok má naše vystoupení název „Koncert Lady Gaga“. Jako již tradičně jsme se objevily v měsíci lednu a únoru na nejružnějších společenských akcích v Kardašově Řečici a okolí. Letos jsme také mimo jiné měly předtančení na maturitním plese v Jindřichově Hradci nebo na plese Jindřichohradecké úzkokolejky.

Po vystoupení na těchto akcích pro nás začala soutěžní sezóna, která byla letos opravdu velmi úspěšná. V březnu jsme se zúčastnily soutěže v aerobice v Jindřichově Hradci, kde jsme získaly 1. místo. V dubnu jsme navštívily soutěž „Krumlovské tancování“ v Českém Krumlově, kde jsme získaly také

1. místo. Začátkem měsíce května jsme odjely na semifinálové kolo soutěže „Děti fitness aneb sportem proti drogám“ do Českých Budějovic, kde jsme si v opravdu veliké konkurenci vycvičily 1. místo a postup na mezinárodní finále této soutěže do Prahy. Na konci května jsme se vydaly do Prahy na toto mezinárodní finále, kde mezi sebou soutěžily nejlepší teamy z celé České a Slovenské republiky. V naší kategorii jsme vybojovaly krásné 5. místo.

Závěrem bych chtěla poděkovat našim sponzorům, a to především městu Kardašova Řečice – panu starostovi Petru Nekutovi, za sponzorský dar ve výši 10 000, díky kterému jsme si mohly koupit nové krásné dresy. Dále bych chtěla poděkovat firmě Delta Kardašova Řečice – Václavu Müllerovi a firmě Tupa – Jiřímu Skupovi.

Dále bych chtěla poděkovat všem rodičům, kteří mi během celého roku velmi pomáhají jak s přípravou na jednotlivá vystoupení, tak s dopravou.

Mgr. Jana Müllerová, trenérka

NÁMOŘNICKÝ PLES – 20. 7. 2013

Divadelní spolek J.K.Tyl Kardašova Řečice, si vás dovoluje těmito řádky srdečně pozvat na druhý ročník letního plesu, tentokrát v duchu námořnickém.

Vážení pasažéři a členové posádky Titaniku. Vyplutí naší divadelní flotily se začne přesně osmou hodinou večerní, měsíce sedmého, dne dvacátého, roku 2013 na sportovním hřišti TJ Sokol Kardašova Řečice. Na palubě naší výletní lodi se můžeme těšit na námořníky, plavčíky, kormidelníky a možná i piráty, kteří nám plavbu celým večerem zajistí společně s vámi příjemně. Kapitán naší výletní lodi, Vás bude doprovázet celým večerem a zajistí nikoho nenechá hodit přes palubu. V podpalubí bude připravena naše kuchařka Jiřina, která nám připraví pravý námořnický rum, míchaný na 100 různých způsobů a hladovým bude servírovat, možná i žraločí steak do růžova upečený. Všem členům naší výletní plavební posádky slibujeme zábavu po celý večer, při kterém nás bude doprovázet hudební skupina Baret.

Takže: Ahóóóój 20. 7. 2013!

Členové divadelního spolku J. K. Tyl

Ze základní školy.....

Návštěva Hopsária

V úterý 23. 4. 2013 navštívila druhá třída Hopsárium v Českých Budějovicích. Cestovali jsme vlakem. Děti si užily zábavu, navštívily batolecí farmu, mičudohřiště, maxi trampolíny, prolézací věž a další atrakce. Doporučujeme navštívit hopsárium s celou rodinou, nebudete se nudit.

PaedDr. Milena Zikešová

Cambridžské jazykové zkoušky

V pátek 26. 4. 2013 převzali naši žáci v Britském centru v Českých Budějovicích certifikáty o úspěšném složení cambridžské zkoušky Starters z anglického jazyka. Blahopřejeme Karolíně Jirsově, Aleně Králové, Vojtěchu Machovi, Alžbětě Marsové a Jakubu Šichtovi. Věříme, že i další žáci naší školy složí výše uvedené zkoušky v květnu letošního roku a zažijí slavnostní atmosféru v britském centru.

PaedDr. Milena Zikešová

SUK 2012

Všechny bychom chtěly velmi poděkovat **městu a knihovně v Kardašově Řečici** za poskytnutou příležitost zúčastnit se slavnostního předávání cen **Dětské knihy roku SUK 2012** v Síni B. Němcové ve Strahovském klášteře. Po autogramiádě jsme se vydaly na prohlédnutí památek Pražského hradu. Velice se nám líbila nejen atmosféra na předávání mezi spousty příznivci knih, ale také stará Praha. Navštívily jsme Zlatou uličku, Daliborku, Svatovítskou katedrálu, Karlův most a Staroměstské náměstí, kde

jsme se podívaly na orloj. Nakonec jsme se zastavily na občerstvení na Václavském náměstí. Domů jsme se vracely v dobré náladě.

Ještě jednou moc děkujeme.

Katka Žáková, Vendy Šperová, Eliška Kovářová
Klára Loskotová, Alena Jechová, Simona Kučerová
(žákyně ZŠ a MŠ Kardašova Řečice)

První rok v nové školní družině

V sobotu 22. 9. 2012 dopoledne slavnostně otevřel p. starosta naši zcela novou budovu a v rámci Dne otevřených dveří si všichni mohli celý areál prohlédnout, a 1. října 2012 konečně nastal náš dlouho očekávaný den – byl zahájen provoz v nové školní družině, kterému předcházelo více jak roční „přebývání“ v budově základní školy.

V novém areálu máme tři moderně vybavené třídy, malou tělocvičnu, dva kabinety, respirium, které využíváme v průběhu celého roku a samozřejmě je sociální zázemí. Na zahradě mají děti malé sportovní hřiště s umělým povrchem, prolézačky, houpačky a pískoviště. Celý areál je vybaven z větší části novým nábytkem, hračkami, sportovním zařízením a náčiním. Naši družinu jsme si postupně vyzdobili vlastními výrobky. Ve vestibulu máme informační nástěnku pro rodiče, kde jsou veškeré důležité informace o dění ve školní družině. Představujeme zde i práce dětí.

V průběhu celého školního roku bylo pro děti připraveno několik společných akcí - mikulášská a vánoční besídka, tradiční karneval, plyšákový den, týden s pohádkou, barevný týden, výlet do Jičína a Mladé Boleslavi, Den dětí a mnoho dalších akcí. Také nás opětovně navštívilo Divadlo Z bedny s pohádkou Tři prasátka. Na konci června pak obnovíme naši už dlouholetou tradici - Rozloučení se školním rokem, z níž jsme bohužel, dříve museli odstoupit z důvodu velmi nevyhovujících prostor ve staré budově. S „našemi“ dětmi v družině přespíme.

Troufám si nyní říci, že všem se nám v našem "novém" moc líbí, jsou zde jiné mnohem větší možnosti pro práci s dětmi, které zde tráví část svého volného času. Školní družinu v současné době navštěvuje celkem 81 dětí z 1. až 5. třídy a pracují zde tři vychovatelky.

Jana Madarová - vedoucí vychovatelka

MC DONALD'S CUP – pohár v minifotbalu

Dne 9. května 2013 se starší žactvo (1. stupeň ZŠ) zúčastnilo soutěže v minifotbale, která se tradičně koná pod patronací ORAŠSK J. Hradec a OVVFAČR v J. Hradci na Tyršově stadionu. Mladí fotbalisté: Jan Bursík, Martin Bursík, Filip Michálek, Šimon Michálek, Jakub Janouch, Václav Roubík, Radek Hrouda, Kamil Pravda, Jaromír Žák, Marek Lukács, Adam Michenka statečně bojovali s těmito výsledky:

III. ZŠ JH – K. Řečice	1:3	branky: Bursík Jan 2 Bursík Martin 1
Č. VELENICE – K. Řečice	0:1	branky: Pravda Kamil
STUDENÁ – K. Řečice	2:0	
V. ZŠ JH – K. Řečice	0:0	na penalty 4:3

Za reprezentaci všem sportovcům děkuje trenér Jan Bursík

Jiřina Tůmová

Naše paní učitelka

Kdyby se vyhlašovala na naší základní škole soutěž o nejlepší paní učitelku, ta naše by určitě vyhrála. Naše milá paní učitelka nás naučila plno věcí. Tím nemyslíme jen to, co je napsáno v učebnicích. Naučila nás mít rád jeden druhého, naučila nás poslouchat a vnímat naše okolí. Občas jsme jí trochu zlobili a ona se zlobila na nás, ale tak jako každý mráček na obloze vždycky jednou odpluje, tak se objeví to hezké, svítivé a hřejivé sluníčko, které se na nás dokáže i po všem zlém usmát a vytvořit krásný pocit v našich duších. Proto vždycky, když na nás zvýšila hlas a my ji v tu chvíli mohli začít mít neradi, nikdy se tak nestalo, protože to s námi vždycky myslela dobře a my si to zpětně uvědomujeme a jsme za to nesmírně rádi. Bohužel i všechno krásné má jednu svůj konec a my se s naším vzorem s nástupem do vyššího stupně musíme, ač velice neradi rozloučit. Nicméně si paní učitelka ale může být jistá, že na ní nezapomeneme. Ještě stále se budeme čtyři roky po ZŠ potulovat, tudíž se může těšit na to, že kdykoliv jí potkáme, vlídně jí pozdravíme a dáme se s ní do řeči. A kdyby náhodou došlo na nejhorší, bránili bychom jí před každým vlastním tělem. Proč? Ona by to pro nás udělala taky. Víme, že za to všechno, co pro nás kdy dělala, jí tímto článkem jen těžko můžeme poděkovat, ale i snaha se přeci cení.

Takže veliké díky, paní učitelko Lenko Míchalová. Máme vás rádi.

Zatím ještě Vaše – 5. B

Návštěva Žižkových kasáren

film, prohlédli si vojenský vozový park, ze všech stran prozkoumali kulometry a jiné

V úterý 30. 5. 2013 se žáci 2. třídy a žáci 5. B vydali vlakem do J. Hradce. Navštívili Žižkova kasárna, kde probíhal dětský den.

Po příjezdu a chvíle čekání se nás ujala četařka Mikulášková, která nás provázela celým areálem. Zhlédli jsme v kinosále krátký

zbraně. Skoro bez mrknutí oka jsme sledovali ukázkou bojového zásahu (s hudbou). Se zakloněnou hlavou jsme nespustili oči z pohybujících se vojáků na lezecké stěně 10 – 15m vysoké. Sami jsme se odvážili do menší výšky. Ohromným zážitkem se stal přistávající vrtulník.

I když nám tento den počasí moc neprálo, nezmokli jsme. A dokonce jsme se zahřáli pravým vojenským čajem. Děti ho ohodnotily na výbornou.

Velké poděkování patří tatínkovi, rotnému, panu Tomáši Cejpkovi, který nás o akci informoval, zařídil návštěvu kasáren a celý den nás doprovázel. Děkujeme moc a moc. (Chcete si přečíst jedno tajemství? Ale nesmíte ho nikomu říct! Slibujete? Napsali jsme dopis do kasáren veliteli a poprosili ho o pochvalu pro pana Cejпка „před nastoupenou jednotkou“. Ale pst, už ani muk.)

PaedDr. Milena Zikešová

Školní výlet

Konec školního roku bývá právem spojován s výlety. Ani na naší škole nedošlo k žádné změně. Všichni žáci vyjeli v úterý 28. 5. na naplánované výlety, poznávat přírodu a odlehlá místa naší republiky. Žáci 2. třídy společně se svými spolužáky z 5. B pod vedením p. učitelek Mileny Zikešové a Lenky Míchalové se vydali na výlet do pražské zoologické zahrady. Mohli jsme si dovolit tento výlet z jednoho prostého důvodu. Celý rok obě třídy pilně střídaly a peníze ze školního jarmarku, sběru kaštanů a žaludů, pomerančové a citrónové kůry použily právě na výlet do ZOO. Příjemný a usměvavý řidič autobusu firmy JH BUS nás dovezl bezpečně tam a zpět. Nezkazil žádnou legraci. V zoologické zahradě se třídy rozdělily, protože uhlídat 45 dětí v jedné skupině by bylo nemožné. Tento den navštívilo zoo 3 419 návštěvníků. Druháčci si oblékli reflexní vesty, které se staly na celý den poznávacím znamením. Za jejich zapůjčení děkujeme mateřské škole. Navštívili jsme pavilón indonéské džungle, africký pavilón, nový sloninec, viděli jsme surikaty, lamy, šelmy, ptáky, gorily, lachtany, tučňáky a další a další zvířata.

Roztomilé byly malé žirafky. Ale největší úspěch u dětí sklídl asi po právu nový sloninec. Je postaven v indickém stylu - chýše, různé indické vozíky, chrámy, ozdoby. Super horkou novinkou, kterou jsme samozřejmě všichni vyzkoušeli, byl sloní trenažér. Nemusíte jet až na Srí Lanku, abyste

se svezli na indickém slonovi. Stačí vstoupit do přítmí jedné chýše, opatrně vystoupat na sloní hřbet, usednout do sedačky a už jen snít. Ale pozor! Oči nezavírejte. Musíte snít s otevřenýma očima. Před Vámi se objeví plátno s filmem, sloní hřbet se začne mírně kolíbat a na plátně sledujete cestu, kudy Váš slon právě prochází. Neuvěřitelný zážitek. Ale zážitků bylo víc. Malá gorilka Nuru a její líný taťka Richard. Několikrát jsme se projeli na ponících. Nezapomněli jsme nakrmit kozy. Sice nás trochu ušpinily, ale mamky se moc nezlobily. Nakoupili jsme suvenýry, občerstvili se ledovou tříští, zmrzlinou a jinými pamlsky. Měli jsme opravdu velké štěstí, protože ani ne týden po našem výletu už dolní část zoo zaplavila velká voda, zvířata byla evakuována. Snad se budou moci brzy vrátit do svých domovů. Velká škoda, že zoologická zahrada nemá protipovodňové bariéry,

které by mohla v případě nebezpečí používat.

Končíme s úsměvem. Budeme věřit a doufat, že dolní část zoologické zahrady bude brzy opravena a my se budeme moci, třeba s mamkou a taťkou vrátit na místo činu.

PaedDr. Milena Zikešová

Prázdniny klepou na dveře i v mateřské škole

Vážení čtenáři, náš školní vzdělávací program je již u posledního integrovaného bloku „Těšíme se na prázdniny“, a to znamená, že se opravdu blíží čas prázdnin a dovolených. Teplejší počasí nám umožňuje delší pobyt venku, který využíváme k pohybovým hrám, při kterých děti spolupracují se svými kamarády. Na zahradě mají děti možnost experimentovat s pískem, vodou, kamínky i s šiškami.

Je to doba výletů a výprav do přírody. Letos jsme pro děti připravily výlet do vesničky Selibov, kde se nachází Pohádková kovárna. Průvodkyní nám byla laskavá víla, která nás provázela po kovárně, ve které se to hemžilo kouzelnými bytůstkami z nejrůznějších pohádek. A dokonce čerti dětem nadělili plný pytel dárků za splněné úkoly a hezké chování. Na Den dětí jsme podnikli dobrodružnou výpravu do přírody za pokladem. Jak už se

stalo tradicí, připravili jsme na 11. června od 15 hodin Zahradní slavnost pro děti a rodiče. Se svým programem vystoupil kroužek aerobiku pod vedením paní učitelky Zdenky Müllerové a kroužek hudebně-pohybový, který vedou paní učitelky Vladislava Smolíková a Soňa Medková. Slavnostně jsme ostužkovali naše předškoláky a přesunuli jsme se na stanoviště, kde děti s rodiči společně plnili úkoly za sladkou odměnu. Počasí nám přálo a měli jsme pro děti zajištěn skákací hrad a cukrovou vatou.

Co se děje s papírem, který pečlivě třídíme ve všech našich třídách? To se dozvěděli 17. června předškoláci, kteří byli na exkurzi v Jindřichově Hradci.

Z 25. na 26. června budeme s předškoláky spát ve školce. Sejdeme se v 18 hodin a společně si vyzdobíme trička, která dětem budou připomínat strávený čas v mateřské škole.

U táboráku si opečeme vuřty a zazpíváme si s kytarou. Asi největším zážitkem večera bude stezka odvahy, při které děti si sesbírají do sáčků ceny za statečnost. A potom už se půjde do hajan, každý do svého spacáku se svým oblíbeným plyšáčkem.

Celému městu budou naši předškoláci představeni na tablu, které bude vystaveno na obvyklém místě, na náměstí v bistru ve výloze. A 28. června v 10 hodin, se slavnostně s dětmi na městském úřadě rozloučíme. Při zpáteční cestě se připojíme, k ostatním dětem ze školky a zatavíme se na zmrzlině.

Na samém konci školního roku bych ráda poděkovala v první řadě všem zaměstnancům školky za jejich práci. Paním učitelkám za vzornou péči o děti, paním kuchařkám a uklízečkám za práci, bez které by školka nemohla dobře fungovat.

Děkuji také všem sponzorům, kteří přispívají k financování některých aktivit školky a pomáhají plnit přání dětí. A v neposlední řadě děkuji městskému úřadu za údržbu areálu školky a také za finanční pomoc.

Děkuji rodičům za spolupráci, podporu a za důvěru, kterou v nás mají. Protože jediné společně můžeme dosáhnout kvalitní výchovy a vzdělání našich dětí.

Za celý kolektiv mateřské školy přeji předškolním dětem, hodně úspěchů ve škole a Vám všem přeji krásně prožitou dovolenou a prázdniny.

Jana Jandová

÷ ÷÷ ÷ ÷÷ ÷

Výsledky Oddílu Stolního tenisu Kardašova Řečice v sezóně 2012/2013

Družstvo K. Řečice „A“ pouze po dvou zaváháních vyhrálo Krajskou soutěž a má právo na postup do Krajského přeboru. Družstvo K. Řečice „B“ skončilo po dramatickém závěru sezóny v Okresním přeboru II na předposledním místě.

Přehled umístění:

Pořadí	Utkání	Výhry	Remízy	Prohry	Kontumace	Zápasy	Body
<u>Krajská soutěž C - Stolní tenis - konečná tabulka soutěže po 22. kole</u>							
1. OST Kardašova Řečice A	22	20	0	2	0	211:78	62
2. TJ Spartak MAS S.Ústí A	22	18	0	4	0	198:106	58
3. TJ Sokol Studená C	22	14	0	8	0	179:146	50
<u>Okresní přebor II - Stolní tenis - konečná tabulka soutěže po 22. kole</u>							
10. OST K. Řečice B	20	6	4	10	0	159:201	36

Úspěšnost dvouher - Okresní přebor II - sezóna (2012/2013)

Jméno hráče	Narozen	Družstvo	P.U.	Skóre	Úspěš.
5. Smolík Zdeněk	1962	OST K. Řečice B	20	65:14	82,28%
29. Strada Jan	1996	OST K. Řečice B	18	26:26	48,61 %
42. Adámek Eduard	1947	OST K. Řečice B	17	18:48	27,27 %
51. Michal Miroslav	1959	OST K. Řečice B	14	5:49	3,85 %

Hráči, kteří odehráli méně než 24 zápasů:

1. Posekaný Tomáš	1993	OST K. Řečice B	5	16:4	80,00 %
14. Sláma Martin	1983	OST K. Řečice B	6	3:19	13,64 %
22. Pozníček Jan	1978	OST K. Řečice B	1	0:2	0,00 %
23. Slapnička Roman	1988	OST K. Řečice B	1	0:4	0,00 %

Úspěšnost čtyřher - Okresní přebor II - sezóna (2012/2013)

8. Smolík Zdeněk, Strada Jiří	OST K. Řečice B	10:4	71,43 %
24. Adámek Eduard, Michal Mirosl.	OST K. Řečice B	0:9	0,00 %

Úspěšnost dvouher - Krajská soutěž C - sezóna (2012/2013)

2. Bečka Petr	1968	OST K. Řečice A	14	37:3	92,50 %
3. Smolík Tomáš	1989	OST K. Řečice A	21	58:7	89,23 %
7. Smolík Jan	1996	OST K. Řečice A	21	46:14	76,67 %
17. Kozel Jaroslav	1970	OST K. Řečice A	20	33:19	63,46 %
51. Smolík Zdeněk	1962	OST K. Řečice A	10	6:20	23,08 %

Hráči, kteří odehráli méně než 24 zápasů:

19. Strada Jiří	1996	OST K. Řečice A	3	1:6	14,29 %
-----------------	------	-----------------	---	-----	---------

Úspěšnost čtyřher - Krajská soutěž C - sezóna (2012/2013)

1. Bečka Petr, Kozel Jaroslav	OST K. Řečice A	11:1	91,67 %
4. Smolík Tomáš, Smolík Jan	OST K. Řečice A	15:3	83,33 %
19. Smolík Zdeněk, Kozel Jaroslav	OST K. Řečice A	3:4	42,86 %

ROZPIS OKRESNÍ PŘEBOR II 2012/2013 A VÝSLEDKY

1	5. 10. 2012	TJ Jiskra Chlum A – OST Kardašova Řečice B	12:6
2	8. 10. 2012	OST Kardašova Řečice B – Sport Dírná A	9:9
3	18. 10. 2012	TJ Kunžak A – OST Kardašova Řečice B	10:8
4	22.10.2012	OST Kardašova Řečice B – TJ Nová Včelnice B	11:7
5	3.11.2012	TJ České Velenice B – OST Kardašova Řečice B	10:8
6	5.11.2012	OST Kardašova Řečice B – TJ České Velenice C	11:7
7	12.11.2012	OST Kardašova Řečice B – GC Nová Bystřice C	10:8
8	19.11.2012	OST Kardašova Řečice B – KST Český Rudolec A	10:8
9	3.12.2012	OST Kardašova Řečice B – TJ Sokol Lodhéřov B	4:14
10			

11	12.1.2013	TJ Jiskra Třeboň D – OST Kardašova Řečice B	12:6
12	14.1.2013	OST Kardašova Řečice B – TJ Jiskra Chlum A	4:14
13	26.1.2013	Sport Dírná A – OST Kardašova Řečice B	13:5
14	28.1.2013	OST Kardašova Řečice B – TJ Kunžak A	8:10
15	8.2.2013	TJ Nová Včelnice B – OST Kardašova Řečice B	9:9
16	11.2.2013	OST Kardašova Řečice B – TJ České Velenice B	9:9
17	23.2.2013	TJ České Velenice C – OST Kardašova Řečice B	8:10
18	25.2.2013	GC Nová Bystřice C - OST Kardašova Řečice B	12:6
19	8.3.2013	KST Český Rudolec A – OST Kardašova Řečice B	12:6
20	15.3.2013	TJ Sokol Lodhéřov B – OST Kardašova Řečice B	8:10
21			
22	25.3.2013	OST Kardašova Řečice B – TJ Jiskra Třeboň D	9:9

Cíle OST pro sezónu 2013/2014

Cílem mužstva A je skončit sezónu alespoň v půlce tabulky a soutěž udržet. Tým A posílí hráč Soběslavi Jaroslav Donát. Mužstvo B po příchodu 2-3 hráčů bude mít ambice soutěž vyhrát a postoupit o soutěž výše. Příchodem 4 hráčů, kteří v uplynulých dvou letech trénovali v našich podmínkách, ale hráli za Sport Dírná, se bude zakládat ještě mužstvo C, které by hrálo Okresní přebor III. Postupně bychom do Družstev „B“ a „C“ chtěli zapracovat i mladé hráče, žáky místní ZŠ, kteří pravidelně chodí na tréninky a zúčastnili se některých mládežnických turnajů v JH. Dále bychom chtěli příští rok uspořádat v rámci celosezónní soutěže Jihočeského kraje turnaj VC (Velké ceny) Jižních Čech, které se zúčastňují nejlepší hráči našeho kraje, včetně hráčů, kteří působí v zahraničních klubech. Za zmínku stojí připomenout lednový „Tříkrálový“ turnaj pořádaný OST K. Řečice. Letošního 6. ročníku se zúčastnilo 40 hráčů Jihočeského kraje včetně prvoligové hráčky El Nino Praha A.

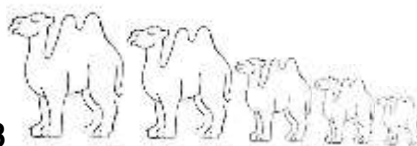
Tomáš Smolík

Volejbalový oddíl Kardašova Řečice

Chceme připomenout chystaný tradiční turnaj ve volejbale „O řečického kapra“, který se bude konat jako vždy poslední sobotu v srpnu. Letos to vychází na 31. 8. Turnaje se zúčastňují mužstva Jindřichova Hradce, Pelhřimova, Prahy, Soběslavi, Veselí nad Lužnicí, Fruko Schulz Jindřichův Hradec a samozřejmě Kardašovy Řečice. Zveme všechny příznivce tohoto sportu, aby přišli podpořit domácí hráče. Letošní, již 28. ročník, se uskuteční na antukovém hřišti u pana Smolíka.

Zdeněk Smolík

PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR poprvé v Kardašově Řečici

Kdy? 5. - 9. srpna 2013

Je ti 5 - 10 let? Chceš zažít nevšední dobrodružství a nemáš strach z angličtiny? Pak jsi to právě Ty, koho potřebujeme do své družiny!

Vydej se s námi na cestu za tajemstvím Starého Egypta. Čeká tě luštění hieroglyfů, stavba pyramid, hledání pokladu egyptského faraona... Na jeden den pak opustíme starověké civilizace a přesuneme se v čase i prostoru na výlet do „budoucnosti“ a ...

Něco málo pro rodiče:

Tábor je vhodný pro malé „angličtináře“ začátečníky i ty, kteří již mají základní jazykové znalosti. Děti se učí anglicky prostřednictvím písniček, her, pohádek a jednoduchých cvičení. Počítáme s dětskou kolísavou pozorností, a proto často měníme činnosti (pohyb, cílená výuka, výtvarná činnost, relaxace...).

Místo: školní družina v Kardašově Řečici

Program: 8.00 - 16.00 hod

Cena: 1990,- Kč

(je-li Vaše dítě pojištěno u VZP, využijte nabídky finančního příspěvku ve výši 1000,- Kč/ dítě)

Přihlášky a další informace:

Mgr. Marie Valdová, tel.: 777 300 757

Jazyková škola Zachová s.r.o.

E-mail: skola@pzachova.cz

Redakční rada Řečických zajímavostí přeje všem našim spoluobčanům a čtenářům krásné prožití dovolených, hodně sluníčka a málo starostí. Přejeme dětem „pohodové prázdniny“, nabitě spoustou příjemných zážitků a chvil. Další číslo ŘZ vyjde v září okolo sv. Václava.

KDO NEPŘIJDE, NEUVĚŘÍ A NEUŠETŘÍ

VELKOPRODEJNA ELEKTRO SE SLEVAMI

až 90%

*poškozený obal, použito na výstavě
nebo mechanické poškození

CERTIFIKOVANÉ
DSCHGO

Vše jednoduše
i na splátky

Vrbenská 197/23, České Budějovice, +420 389 603 003

levneELEKTRO.cz

RADOST Z NÁKUPŮ

Vydává Městský úřad v Kardašově Řečici jako čtvrtletník, IČO 00246905.

Povoleno Ministerstvem kultury České republiky pod č. j. MK ČR E 11665

Redakční rada: Zdenka Maršíková, Jiřina Tůmová, Karel Sláma,
Jitka Vondrková, František Beneš